ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ **СЪВЕТ**

Брюксел, 23 октомври 2019 г.
(OR. en)

2018/0043 (COD) **PE-CONS 86/19**

EF 183
ECOFIN 456
IA 147
CODEC 1036

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от …

относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[1],

в съответствие с обикновената законодателна процедура[2],

[1] ОВ C 367, 10.10.2018 г., стр. 56.

[2] Позиция на Европейския парламент от 18 април 2019 г. [(ОВ …)/(все още непубликувана в Официален вестник)] и решение на Съвета от … .

като имат предвид, че:

(1) В член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1] са установени изисквания за структурните елементи на покритите облигации, които са твърде общи. Те са ограничени до необходимостта покритите облигации да бъдат емитирани от кредитна институция със седалище в държава членка и да са обект на специален публичен надзор и механизъм за двоен иск В уредбата на отделните държави членки в областта на покритите облигации тези аспекти са уредени много по-подробно. В нея се предвиждат и други структурни разпоредби, по-специално относно състава на пула от обезпечения, критериите за приемливост на активите, възможността за групиране на активи, задълженията за прозрачност и отчетност, както и правилата относно редуцирането на ликвидния риск. Подходите по отношение на регулирането на държавите членки се различават също по същество. В няколко държави членки отсъства специална уредба в областта на покритите облигации. В следствие на това изискванията за основните структурни елементи, на които емитираните в Съюза покрити облигации трябва да отговарят, все още не са уредени в правото на Съюза.

[1] Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

(2) В член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1] са добавени допълнителни условия към посочените в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО за ползването на преференциално третиране по отношение на капиталовите изисквания, което позволява на инвестиращите в покрити облигации кредитни институции да поддържат по-малко капитал, отколкото при инвестиране в други активи. Макар че тези допълнителни изисквания допринасят за хармонизацията на уредбата за покритите облигации в рамките на Съюза, тяхната конкретна цел е определяне на условията, които инвеститорите в покрити облигации трябва да спазват, за да получат посоченото преференциално третиране, поради което те не са приложими извън обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013.

[1] Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

(3) Други правни актове на Съюза, като делегирани регламенти (ЕС) 2015/35[1] и (ЕС) 2015/61[2], и Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[3], също препращат към определението в Директива 2009/65/ЕО, за да се идентифицират покритите облигации, за които инвеститорите в покрити облигации съгласно тези актове могат да се ползват от преференциалното третиране. В тях обаче са заложени различни формулировки в зависимост от целта и предмета на тези актове и поради това липсва последователност при употребата на термина „покрита облигация“.

---

1 Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 12, 17.1.2015 г., стр. 1).

2 Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

3 Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

(4) Като цяло третирането на покрити облигации може да се счита за хармонизирано що се отнася до условията за инвестиране в покрити облигации. Условията за емитирането на покрити облигации обаче не са хармонизирани в рамките на Съюза и това води до няколко последствия. Първо, предоставя се еднакво преференциално третиране за инструменти, които се различават по своята същност, както и по своето равнище на риск и ниво на защита на инвеститорите. Второ, различията в националните уредби или отсъствието на подобни уредби и отсъствието на общоприето определение на понятието „покрита облигация“ могат да възпрепятстват развитието на един истински интегриран единен пазар на покрити облигации. Трето, различията в защитата, предвидена в националните правила, могат да породят риск за финансовата стабилност, тъй като в рамките на целия Съюз е възможно да се закупят покрити облигации с различни нива на защита на инвеститорите, които могат да се ползват от преференциално третиране съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 и други правни актове на Съюза.

(5) Хармонизирането на определени аспекти на националните уредби въз основа на някои най-добри практики следва да осигури гладкото и непрекъснато развитие на добре функциониращи пазари на покрити облигации в Съюза и да ограничи потенциалните рискове и уязвимости за финансовата стабилност. Подобна основана на принципи хармонизация следва да допринесе за изграждането на обща основа за емитирането на всички покрити облигации в Съюза. За целите на хармонизацията е необходимо всички държави членки да разработят уредба за покритите облигации, което на свой ред следва да улесни развитието на пазарите на покрити облигации в държавите членки, в които няма пазар за тези инструменти. Наличието на такъв пазар би осигурило стабилен източник на финансиране за кредитните институции, които на тази основа биха били в по-добра позиция да предоставят на потребителите и бизнеса ипотечни заеми на достъпни цени и да предлагат алтернативни сигурни инвестиции на инвеститорите.

(6) В своята препоръка от 20 декември 2012 г. относно финансирането на кредитните институции[1] Европейският съвет за системен риск („ЕССР“) прикани националните компетентни органи и Европейския надзорен орган (наричан по-нататък „Европейския банков орган“) („ЕБО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета[2], да набележат най-добрите практики в областта на покритите облигации и да насърчават хармонизирането на националните уредби. Той препоръча също така ЕБО да координира действията на националните компетентни органи, по-специално във връзка с качеството и отделянето на пуловете от обезпечения, защитата на инвеститорите в покрити облигации при несъстоятелност, свързаните с активите и задълженията рискове, които засягат пуловете от обезпечения, както и оповестяването на техния състав. В препоръката също така се призова в продължение на две години ЕБО да наблюдава функционирането на пазара на покрити облигации, като направи съпоставка спрямо най-добрите набелязани от него практики, за да прецени необходимостта от законодателни действия и да докладва съответно на ЕССР и на Комисията.

(7) През декември 2013 г. Комисията поиска становище от ЕБО в съответствие с член 503, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

---

[1] Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 20 декември 2012 г. относно финансирането на кредитните институции (ESRB/2012/2) (ОВ C 119,25.4.2013 г., стр.1).

[2] Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

(8) В доклада, придружаващ становището му от 1 юли 2014 г. в отговор на препоръката на ЕССР от 20 декември 2012 г. и искането на Комисията за становище от декември 2013 г., ЕБО отправи препоръка за по-голяма съгласуваност на националните правни, регулаторни и надзорни уредби в областта на покритите облигации, така че по-нататък да се подкрепи единното преференциално третиране на покритите облигации в Съюза чрез рискови тегла.

(9) Съобразно препоръката на ЕССР в продължение на две години ЕБО проследи функционирането на пазара на покрити облигации, като го съпостави с най-добрите практики, посочени в препоръката. Въз основа на това проследяване, на 20 декември 2016 г. ЕБО представи на ЕССР, Съвета и Комисията второ становище и доклад относно покритите облигации[1]. В него се прави заключението, че е необходима допълнителна хармонизация, за да се постигне повече последователност по отношение на определенията и регулаторното третиране на покритите облигации в Съюза. Също така в него се стига до извода, че за основа на хармонизацията следва да послужат вече съществуващи добре функциониращи пазари в някои държави членки.

(10) Покритите облигации традиционно се емитират от кредитни институции. Покритите облигации имат за цел да финансират кредитирането, а широкомащабното кредитиране е една от основните дейности на кредитните институции. Поради това, за да бъдат покритите облигации третирани преференциално съгласно правото на Съюза, е необходимо да бъдат емитирани от кредитни институции.

[1] Доклад на ЕБО относно покритите облигации – препоръки за хармонизация на нормативната уредба за покритите облигации в ЕС, (2016 г.), EBA-Op-2016-23.

(11) Чрез свеждането на емитентите на покритите облигации само до кредитни институции се гарантира, че емитентите притежават знанията, които са им необходими за управлението на кредитния риск, свързан със заемите в пула от обезпечения. Гарантира се също така, че за емитента се прилагат капиталовите изисквания, които защитават инвеститорите по силата на механизъм за двоен иск, който на свой ред предоставя на инвеститора, както и на контрагента по договор за деривати, право да предяви вземане както към емитента на покритите облигации, така и към покриващите активи. Поради това чрез свеждането на емитентите на покрити облигации само до кредитни институции се гарантира, че покритите облигации ще продължат да бъдат сигурен и ефикасен инструмент за финансиране, допринасяйки по този начин за защитата на инвеститорите и за финансовата стабилност, които са важни цели на публичната политика от общ интерес. Това е в съответствие и с подхода, характерен за добре функциониращите национални пазари, на които единствено кредитните институции имат право да емитират покрити облигации.

(12) Поради това е целесъобразно само кредитните институции, определени в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, да имат право да емитират покрити облигации съгласно правото на Съюза. За специализираните институции за ипотечно кредитиране е характерно, че не привличат влогове, а по-скоро други възстановими средства от граждани, и като такива те попадат в определението за „кредитна институция“, установено в Регламент (ЕС) № 575/2013. Без да се засягат спомагателните дейности, допустими съгласно приложимото национално право, специализираните институции за ипотечно кредитиране са институции, които извършват само ипотечно кредитиране и кредитиране на публичния сектор, включително финансиране на кредити, откупени от други кредитни институции. Основната цел на настоящата директива е да се регламентират условията, при които кредитните институции могат да емитират покрити облигации като инструмент за финансиране, като се определят изисквания относно продукта и се установява специфичният надзор по отношение на продукта, приложим за кредитната институция, за да се постигне високо ниво на защита на инвеститорите.

(13) Наличието на механизъм за двоен иск е основополагащ принцип и елемент, залегнал в много от националните уредби за покрити облигации. Механизмът също така е съществена характеристика на покритите облигации, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО. Следователно е необходимо това понятие да бъде уточнено, за да се гарантира, че инвеститорите и контрагентите по договори за деривати в Съюза имат право да предявят вземане при хармонизирани условия както към емитента на покритите облигации, така и към покриващите активи.

(14) Защитата на инвеститорите при несъстоятелност също следва да бъде една от важните характеристики на покритите облигации, за да се гарантира, че те ще получат вземанията си на падежа на облигацията. Автоматичната предсрочна изискуемост в случай на неплатежоспособност или преструктуриране на емитента може да наруши позицията на инвеститорите в покрити облигации в реда на удовлетворяване на вземанията. Поради това е важно да се гарантира, че инвеститорите в покрити облигации получават вземанията си съгласно договорената схема на погасяване дори в случай на неплатежоспособност или преструктуриране. Ето защо защитата на инвеститорите при несъстоятелност е пряко свързана с механизма за двоен иск и поради това следва да бъде един от основните елементи, присъстващи в уредбата на покритите облигации.

(15) Друг основен принцип в действащите национални уредби на покритите облигации е изискването покриващите активи да бъдат с много високо качество, за да се гарантира стабилността на пула от обезпечения. Покриващите активи се отличават със специфични характеристики, свързани с правата на вземане и активите, служещи за обезпечение, които обезпечават тези покриващи активи. Поради това е целесъобразно да се определят общите характеристики за качество на приемливите покриващи активи.

(16) Активите, изброени в член 129, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да бъдат приемливите покриващи активи съгласно уредбата в областта на покритите облигации. Покриващите активи, които вече не отговарят на изискванията, посочени в член 129, параграф 1 от посочения регламент, следва да продължават да бъдат приемливи покриващи активи съгласно член 6, параграф 1, буква б) от настоящата директива, при условие че изпълняват изискванията на настоящата директива. Други покриващи активи със сходно високо качество също могат да бъдат приемливи по силата на настоящата директива, при условие че отговарят на изискванията на настоящата директива, включително изискванията към активите, служещи за обезпечение, които обезпечават вземането. За материалните активи, служещи за обезпечение, собствеността следва да се вписва в публичен регистър, за да се осигури изпълнението. Когато не съществува публичен регистър, следва да бъде възможно държавите членки да предвидят алтернативна форма на удостоверяване на собствеността и вземанията, която да е сравнима на осигуряваната чрез вписването в публичен регистър на обременения с тежести материален актив. Когато държавите членки използват подобна алтернативна форма на удостоверяване, те следва да предвидят също така процедура за внасяне на промени в регистрираните собственост и вземания. Експозициите към кредитните институции следва да бъдат приемливи покриващи активи съгласно член 6, параграф 1, буква а) или б) от настоящата директива в зависимост от това дали отговарят на изискванията на член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Експозициите към застрахователните дружества също следва да бъдат приемливи покриващи активи съгласно член 6, параграф 1, буква б) от настоящата директива. Заеми, които са предназначени за или гарантирани от публични предприятия съгласно определението в член 2, буква б) от Директива 2006/111/ЕО на Комисията[1], могат да бъдат приемливи покриващи активи, при условие че публичните предприятия предоставят съществени обществени услуги за поддръжката на основни обществени услуги.

[1] Директива 2006/111/ЕО на Комисията от 16 ноември 2006 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия (ОВ L 318, 17.11.2006 г., стр. 17).

В допълнение тези публични предприятия следва да предоставят услугите си съгласно договор за концесия или въз основа на разрешение от публичен орган, да подлежат на публичен надзор и да разполагат с достатъчен капацитет за генериране на приходи, за да се осигури тяхната платежоспособност. Когато държавите членки вземат решение да разрешат в своята национална уредба активи под формата на заеми, които са предназначени за или гарантирани от публични предприятия, те следва надлежно да вземат под внимание възможното въздействие върху конкуренцията от разрешаването на такива активи. Независимо от вида собственост кредитните институции и застрахователните дружества следва да не се считат за публични предприятия. Освен това държавите членки следва да могат да изключват някои активи по силата на националната си нормативна уредба. За да могат инвеститорите в покрити облигации да оценяват по-добре риска, свързан с дадена програма за покрити облигации, държавите членки следва да предвидят също така правила относно диверсификацията на риска във връзка със степента на еднородност и съществената концентрация, относно броя кредити или експозиции в пула от обезпечения и относно броя контрагенти. Държавите членки следва да могат да вземат решение относно подходящата степен на еднородност и съществена концентрация, изисквани съгласно националното им право.

(17) Покритите облигации притежават специфични структурни характеристики, предназначени да осигурят защита на инвеститорите във всеки един момент. Те включват изискването инвеститорите в покрити облигации да могат да предявят вземане не само към емитента, но и към активите в пула от обезпечения. Тези свързани с продукта структурни изисквания се различават от пруденциалните изисквания, приложими за кредитните институции, емитиращи покрити облигации. Целта им би следвало да бъде не толкова насочена към осигуряването на добро пруденциално състояние на емитиращата институция, а по-скоро към защитата на инвеститорите чрез налагане на специални изисквания за самите покрити облигации. За да се подсили защитата на инвеститорите, в допълнение към специалното изискване за използване на висококачествени покриващи активи е целесъобразно също така да се регламентират общите изисквания по отношение на характеристиките на този пул от обезпечения. Тези изисквания следва да включват специални разпоредби за защита на пула от обезпечения, например правила относно отделянето на покриващите активи. Отделянето може да се осъществява по различни начини, например в счетоводния баланс, посредством дружества със специална цел или по друг начин. Въпреки това целта на отделянето на покриващите активи е законно ограничаване на достъпа до тях от кредитори, различни от инвеститорите в покрити облигации.

(18) Местонахождението на активите, служещи за обезпечение, също следва да бъде уредено, за да се гарантира упражняването на правата на инвеститорите. От съществено значение е за държавите членки да определят също правила относно състава на пула от обезпечения. Освен това изискванията относно покритието следва да бъдат определени в настоящата директива, без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат различни възможности за редуциране на рисковете, като валутните и лихвените. Следва да се определят изискванията за изчисляване на покритието, както и условията, при които договорите за деривати могат да бъдат включени в пула от обезпечения, за да се гарантира, че в целия Съюз за пуловете от обезпечения се прилагат еднакви стандарти за високо качество. Изчисляването на покритието по отношение на главницата следва да бъде съобразно принципа на номиналната стойност. Държавите членки следва да могат да използват метод на изчисление, различен от принципа на номиналната стойност, при условие че другият метод е по-благоразумен, а именно не води до по-висок коефициент на покритие, при което покриващите активи са числителят, а задълженията по покритите облигации — знаменателят. Държавите членки следва да могат да изискат равнище на свръхобезпеченост на покритите облигации, емитирани от кредитни институции в съответната държава членка, което е по-високо от изискването за покритие, установено в настоящата директива.

(19) Няколко държави членки вече са въвели изискване за определяне на наблюдател на пула от обезпечения, който изпълнява специфични функции, свързани с качеството на приемливите активи, и гарантира спазването на националните изисквания за покритие. Ето защо, за да се хармонизира третирането на покритите облигации в целия Съюз, е важно ясно да се определят задачите и отговорностите на този наблюдател, в случай че е предвиден такъв в съответната национална уредба. Наличието на наблюдател на пула от обезпечения не отменя отговорностите на националните компетентни органи по отношение на публичния надзор на покритите облигации, особено що се отнася до спазването на изискванията, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива.

(20) В член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013 са определени условията, на които покритите облигации, обезпечени от дружества за секюритизация, трябва да отговарят. Едно тях е свързано с това доколко този вид покриващи активи могат да бъдат използвани, като използването на подобни структури се ограничава до 10 от текущия размер на покритите облигации В съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи могат да отменят това условие. Комисията направи преглед на целесъобразността на тази възможност за отмяна и стигна до заключението, че използването на секюритизиращи инструменти или покрити облигации като покриващи активи при емитирането на покрити облигации следва да бъде разрешено единствено по отношение на други покрити облигации („вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации“) и да е без ограничение, що се отнася до текущия размер на покритите облигации. За да се гарантира оптимално равнище на прозрачност, пуловете от обезпечения за външно емитираните покрити облигации не следва да включват вътрешно емитирани покрити облигации от различни кредитни институции в рамките на една и съща група. Освен това тъй като вътрешногруповите структури от обединени покрити облигации осигуряват освобождаване от ограниченията на експозициите на кредитните институции, които са установени в член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да се изисква вътрешно и външно емитираните покрити облигации да отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 в момента на емитирането или, в случай на последваща промяна на степента на кредитно качество и при условие че бъде получено одобрението на компетентните органи, степен на кредитно качество 2. Когато вътрешно или външно емитираните покрити облигации престанат да изпълняват това изискване, вътрешно емитираните покрити облигации престават да бъдат приемливи активи съгласно член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в резултат на това външно емитираните покрити облигации от съответния пул от обезпечения не се ползват от освобождаване съгласно член 129, параграф 1б от посочения регламент.

Когато тези вътрешно емитирани покрити облигации престанат да изпълняват съответните изисквания относно степента на кредитно качество, те все пак следва да останат приемливи покриващи активи за целите на настоящата директива, при условие че изпълняват всички изисквания, установени в настоящата директива, а външно емитираните покрити облигации, обезпечени от тези вътрешно емитирани покрити облигации или други активи, които са в съответствие с настоящата директива, следва съответно също да могат да използват знака за „европейски покрити облигации“. Държавите членки следва да имат възможността да допускат използването на подобни структури,. От това следва, че за да бъде тази възможност действително на разположение на кредитните институции, принадлежащи към група, разположена в различни държави членки, всички съответни държави членки следва да са използвали тази възможност и да са транспонирали съответната разпоредба в своето право.

(21) Малките кредитни институции срещат трудности при емитирането на покрити облигации, тъй като програмите за покрити облигации често са свързани с високи първоначални разходи. Ликвидността на пазарите на покрити облигации, която до голяма степен зависи от обема на текущия размер на облигациите, също е от определящо значение. Следователно е целесъобразно да се предвидят разпоредби за съвместно финансиране от две или повече кредитни институции, за да се даде възможност на по-малките кредитни институции също да емитират покрити облигации. Това би означавало обединяване на покриващи активи от няколко кредитни институции като покриващи активи за покритите облигации, емитирани от една-единствена кредитна институция, и би улеснило емитирането на покрити облигации в държавите членки, в които понастоящем няма достатъчно добре развит пазар на покрити облигации. В изискванията за използването на споразумения за съвместно финансиране следва да се предвиди, че покриващите активи, които са продадени или, когато дадена държава членка е допуснала тази възможност – прехвърлени посредством споразумение за финансово обезпечение съгласно Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1] на кредитните институции, които емитират покритите облигации, отговарят на изискванията за приемливост и за отделяне на покриващите активи в съответствие с правото на Съюза.

[1] Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 г. относно финансовите обезпечения (ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43).

(22) Прозрачността на пула от обезпечения на покритите облигации е от съществено значение при този вид финансови инструменти, тъй като подобрява съпоставимостта и дава на инвеститорите възможност да извършат нужната оценка на риска. В правото на Съюза са определени разпоредби за изготвянето, одобряването и разпространението на проспекта, който следва да се публикува при публичното предлагане на ценни книжа или при допускането им за търгуване на регулиран пазар, който е разположен или е действащ в държава членка. Национални законодателни органи и участници на пазара разработиха няколко допълващи това право на Съюза инициативи по отношение на информацията, която следва да се оповестява на инвеститорите в покрити облигации. Необходимо е обаче минималната обща информация, до която инвеститорите следва да имат достъп преди или по време на закупуването на покрити облигации, да бъде определена в правото на Съюза. Държавите членки следва да могат да допълнят тези минимални изисквания с допълнителни разпоредби.

(23) Основен елемент на защитата на инвеститорите в покрити облигации е редуцирането на ликвидния риск на инструмента. Това е от основно значение за навременното изплащане на задълженията по покритите облигации. Поради това е целесъобразно да се въведе ликвиден буфер за пула от обезпечения с оглед на рисковете от недостиг на ликвидност, като например несъответствия между падежите и лихвените проценти, прекъсване на плащанията, смесване на рисковете, задълженията за изплащане по договори за деривати и другите оперативни задължения с падеж в рамките на програмата за покрити облигации. Кредитната институция може да се окаже в ситуации, при които става трудно да се изпълни изискването за ликвиден буфер за пула от обезпечения, например при сътресения, когато буферът се използва за покриване на изходящи потоци. Компетентните органи, които са определени по силата на настоящата директива, следва да следят за изпълнението на изискването за ликвиден буфер за пула от обезпечения и ако е необходимо – да вземат мерки за гарантиране, че кредитната институция спазва изискването за буфер. Ликвидният буфер за пула от обезпечения се различава от налаганите върху кредитните институции общи изисквания за ликвидност в съответствие с други правни актове на Съюза, тъй като той е пряко свързан с пула от обезпечения и има за цел да редуцира ликвидните рискове, които са специфични за него. За да се сведе до минимум регулаторната тежест, държавите членки следва да могат да предвидят възможност за подходящо съчетаване с изисквания за ликвидност, установени в други правни актове на Съюза, които имат различна цел от ликвидния буфер за пула от обезпечения. Следователно държавите членки следва да могат да решат, че до датата, на която тези правни актове на Съюза бъдат изменени, изискването за ликвиден буфер за пула от обезпечения се прилага единствено ако няма друго изискване за ликвидност, наложено на кредитната институция по силата на правото на Съюза през периода, обхванат от съответните други изисквания.

Подобни решения следва да избягват налагането на задължение на кредитните институции да покрият същите изходящи потоци с различни ликвидни активи за същия период от време. Възможността държавите членки да вземат решение да не прилагат ликвидния буфер за пула от обезпечения следва да бъде преразгледана в контекста на бъдещи промени в изискванията за ликвидност за кредитните институции съгласно правото на Съюза, включително приложимия делегиран регламент, приет съгласно член 460 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Ликвидните рискове биха могли да бъдат преодолявани по друг начин вместо осигуряването на ликвидни активи, например чрез емитирането на покрити облигации, за които се прилагат структури с възможност за удължаване на срока до падежа, при които активиращи събития са недостиг на ликвидност или сътресения. В такива случаи държавите членки следва да могат да разрешават ликвидният буфер да се изчислява въз основа на окончателния падеж на покритата облигация, като се вземе предвид възможното удължаване на срока до падежа, при което активиращо събитие са ликвидните рискове. Освен това държавите членки следва да могат да разрешават изискванията относно ликвидния буфер за пула от обезпечения да не се прилагат по отношение на покрити облигации, за които се прилагат изисквания за съчетано финансиране, когато входящите плащания стават договорно изискуеми преди изходящите плащания и са пласирани междувременно във високоликвидни активи.

(24) С оглед на потенциалните ликвидни рискове, включително несъответствията между падежите, в редица държави членки са разработени иновативни структури на падежните профили. Тези структури включват възможност за удължаване на срока до падежа на покритата облигация за определен период от време или възможност паричните потоци от покриващите активи да се прехвърлят директно на инвеститорите в покрити облигации. За хармонизацията на структурите с възможност за удължаване на срока до падежа в рамките на Съюза е от съществено значение да се установят условията, при които държавите членки могат да предвидят използването на такива структури, да се гарантира, че те не са прекалено сложни и не излагат инвеститорите на повишен риск. Важен елемент на тези условия е също така да се гарантира, че кредитната институция не може да удължи срока до падежа единствено по своя преценка. Удължаване на срока до падежа следва да се допуска само когато са настъпили или в близко бъдеще се очаква да настъпят обективни и ясно определени активиращи събития, определени в националното право. Подобни активиращи събития следва да целят предотвратяване на неизпълнение, например чрез овладяване на недостиг на ликвидност, неефективност на пазара или смущения на пазара. Удължаването би могло също така да улесни нормалната ликвидация на кредитните институции, емитиращи покрити облигации, така че да може да се удължи срокът в случай на неплатежоспособност или преструктуриране, за да се избегне принудителна продажба на активи.

(25) В съответствие с член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО наличието на специална уредба за публичен надзор е един от определящите елементи на покритите облигации. В Директивата обаче не са определени естеството и съдържанието на този надзор, нито органите, които следва да отговарят за неговото упражняване. Поради това е от съществено значение да се хармонизират съставните елементи на публичния надзор върху покритите облигации, а задачите и отговорностите на националните компетентни органи, които го осъществяват, да бъдат ясно определени.

(26) Тъй като публичният надзор върху покритите облигации се различава от надзора върху кредитните институции в Съюза, държавите членки следва да могат да определят национални компетентни органи, които да осъществяват публичен надзор върху покритите облигации, които са различни от компетентните органи, които осъществяват общ надзор върху кредитната институция. За да се гарантира обаче последователност при осъществяването на публичния надзор върху покритите облигации в целия Съюз, е необходимо да се въведе изискване за тясно сътрудничество на компетентните органи, които осъществяват публичен надзор върху покритите облигации, с органите, които осъществяват общия надзор върху кредитните институции, както и с органа за преструктуриране, когато е приложимо.

(27) Част от публичния надзор върху покритите облигации следва да бъде предоставянето на разрешение на кредитните институции за емитиране на покрити облигации. Тъй като само кредитните институции следва да имат това право, лицензът за кредитна институция следва да бъде предварително условие за получаване на разрешението. Като се има предвид, че в държавите членки, които участват в единния надзорен механизъм, Европейската централна банка има задачата да издава лицензи на кредитните институции в съответствие с член 4, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета[1], единствено органите, които са определени съгласно настоящата директива, следва да имат правомощието да дават разрешение за емитирането на покрити облигации и да упражняват публичен надзор над покритите облигации. Поради тази причина в настоящата директива следва да се установят условията, при които лицензираните съгласно правото на Съюза кредитни институции могат да получат разрешение за емитиране на покрити облигации.

[1] Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

(28) Обхватът на разрешението следва да е свързан с програмата за покрити облигации. По отношение на тази програма следва да се упражнява надзор съгласно настоящата директива. Кредитните институции могат да имат повече от една програма за покрити облигации. В този случай се изисква отделно разрешение за всяка от програмите. Всяка програма за покрити облигации може да включва един или повече пулове от обезпечения. Множеството пулове от обезпечения или различните емисии (различни международни идентификационни номера на ценните книжа – ISIN номера) по една и съща програма за покрити облигации не означава непременно съществуването на множество отделни програми за покрити облигации.

(29) От съществуващите програми за покрити облигации следва да не се изисква да получат ново разрешение, след като започнат да се прилагат разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива. По отношение на покритите облигации, емитирани по съществуващи програми за покрити облигации след датата на прилагане на разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива, кредитните институции следва обаче да спазват всички изисквания, установени в настоящата директива. Спазването следва да се контролира от компетентните органи, определени съгласно настоящата директива, като част от публичен надзор върху покритите облигации. Държавите членки могат да дават насоки в рамките на националното право за процедурата по оценка на спазването след датата, от която държавите членки трябва да започнат да прилагат разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива. Компетентните органи следва да могат да осъществят преглед на дадена програма за покрити облигации и да оценят необходимостта от промяна на разрешението за тази програма. Необходимостта от промяна може да се дължи на съществена промяна на бизнес модела на кредитната институции, емитираща покрити облигации, например след промяна на националната уредба във връзка с покритите облигации или взети от кредитната институция решения. Подобни промени могат да се считат за съществени, когато налагат преоценка на условията, при които е било предоставено разрешението за емитиране на покрити облигации.

(30) В случаите, в които държавите членки предвиждат назначаването на извънреден управител, те следва да могат да определят правила относно правомощията му и оперативните изисквания към него. Правилата биха могли да изключват възможността извънредният управител да привлича влогове или други възстановими средства от клиенти или инвеститори на дребно и да допускат привличането на влогове или други възстановими средства само от професионални инвеститори.

(31) За да се осигури спазването на задълженията, наложени на кредитните институции, емитиращи покрити облигации, и с цел да се гарантира еднакво третиране и изпълнение на изискванията в рамките на целия Съюз, от държавите членки следва да се изисква да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи административни санкции и други административни мерки. Държавите членки следва също така да могат да предвидят наказателноправни санкции вместо административни санкции. Държавите членки, които изберат да предвидят наказателноправни санкции следва да нотифицират на Комисията съответните наказателноправни разпоредби.

(32) Предвидените от държавите членки административни санкции и други административни мерки следва да отговарят на някои основни изисквания по отношение на адресатите на тези санкции или мерки, критериите, които да се вземат предвид при тяхното налагане, задълженията за публикуване от страна на компетентните органи, извършващи публичен надзор върху покритите облигации, правомощията за налагане на санкциите и размера на административните имуществени санкции, които могат да бъдат налагани. Преди вземането на решение за налагане на административни санкции или други административни мерки на адресата следва да бъде предоставена възможността да бъде изслушан. Държавите членки следва обаче да могат да предвиждат изключения от правото на изслушване по отношение на административни мерки, различни от административните санкции. Изключенията следва да се ограничават до случаи на непосредствена опасност, при които е необходимо да се предприемат спешни действия с цел предотвратяване на значителни загуби за трети лица, като инвеститорите в покрити облигации, или с цел предотвратяване или отстраняване на значителни вреди за финансовата система. В такива случаи на адресата следва да се даде възможност да бъде изслушан след налагане на мярката.

(33) От държавите членки следва да се изисква да гарантират, че когато компетентните органи, осъществяващи публичен надзор върху покритите облигации, определят вида на тези административни санкции или други административни мерки, както и техния размер, те вземат предвид всички относими обстоятелства, за да осигурят последователно прилагане на административните санкции или другите административни мерки в целия Съюз. Държавите членки могат да включат административни мерки във връзка с удължаване на срока до падежа в рамките на структури с възможност за удължаване на срока до падежа. В случаите, в които държавите членки предвиждат подобни мерки, тези мерки биха могли да дадат възможност на компетентните органи да отменят дадено удължаване на срока до падежа и биха могли да определят условията за подобна отмяна с цел предприемане на действия при ситуация, при която дадена кредитна институция удължава срока до падежа в нарушение на обективните активиращи събития, посочени в националното право, не настъпват, или с цел да се гарантират финансовата стабилност и защитата на инвеститорите.

(34) С оглед на разкриването на потенциални нарушения на изискванията за емитиране и предлагане на покрити облигации, компетентните органи, осъществяващи публичен надзор върху тях, следва да разполагат с необходимите правомощия за разследване, както и с ефективни механизми, насърчаващи подаването на сигнали за евентуални или действителни нарушения. Тези механизми следва да не засягат правото на защита на физическите или юридическите лица, които са засегнати неблагоприятно от прилагането на тези правомощия и механизми.

(35) Компетентните органи, осъществяващи публичния надзор върху покритите облигации, следва също така да разполагат с правомощие за налагане на административни санкции и приемане на други административни мерки, за да се разшири възможно най-много обхватът на действие в случай на нарушения, както и да се предотврати възникването им, независимо дали съгласно националното право тези мерки се считат за административна санкция или за друга административна мярка. Държавите членки следва да могат да предвидят санкции в допълнение към определените в настоящата директива.

(36) Действащите национални правни уредби за покритите облигации се характеризират с факта, че тези инструменти са подробно уредени на национално равнище и върху емисиите и програмите за покрити облигации се осъществява надзор с цел да се гарантира, че правата на инвеститорите в покрити облигации са защитени във всеки един момент. Този надзор включва непрекъснат мониторинг на елементите на програмата, изискванията за покритие и качеството на пула от обезпечения. Един от основните елементи на защитата на инвеститорите е те да получават адекватна информация относно уредбата, регламентираща емитирането на покрити облигации. Следователно е целесъобразно да се гарантира, че компетентните органи публикуват редовно информация относно разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива и начина, по който осъществяват публичния надзор върху покритите облигации.

(37) Понастоящем покритите облигации се предлагат в Съюза с национални наименования и знаци, някои от които са вече утвърдени, докато други не са. Следователно изглежда целесъобразно да се даде възможност на кредитните институции, емитиращи покрити облигации в Съюза, да използват специфичен знак за „европейски покрити облигации“ при предлагането на тези облигации на инвеститори както от Съюза, така и от трети държави, при условие че облигациите отговарят на изискванията в настоящата директива. Ако тези покрити облигации отговарят и на изискванията, посочени в член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013, кредитните институции следва да могат да използват знака за „европейски покрити облигации (премиум)“. Този знак, указващ изпълнението на конкретни допълнителни изисквания вследствие на повишено и добре познато качество, може да бъде привлекателен дори в държави членки с утвърдени национални знаци. Целта на знаците за „европейски покрити облигации“ и за „европейски покрити облигации (премиум)“ – е да могат инвеститорите по-лесно да оценяват качеството на покритите облигации и по този начин да ги превърнат в по-привлекателна инвестиция както в Съюза, така и извън него. Използването на тези два знака обаче следва да е доброволно, а държавите членки следва да могат да запазят националната си рамка за наименования и знаци успоредно с тези два знака.

(38) За да оцени прилагането на настоящата директива, Комисията следва в тясно сътрудничество с ЕБО да наблюдава развитието при използването на покрити облигации в Съюза и да докладва на Европейския парламент и на Съвета относно нивото на защита на инвеститорите и развитието на пазарите на покрити облигации. В доклада следва също да се отразят развитията по отношение на активите, обезпечаващи емитирането на покрити облигации. Тъй като използването на структури с възможност за удължаване на срока до падежа нараства, Комисията следва също да докладва на Европейския парламент и на Съвета за функционирането на покрити облигации с възможност за удължаване на срока до падежа и за риска и ползите от емитирането на такива покрити облигации.

(39) С цел финансиране на реалната икономика участници на пазара и други предложиха като допълнителен инструмент за банките нов клас финансови инструменти, наречени „европейски обезпечени ценни книжа“, обезпечени с активи, които са по-рискови от публичните експозиции и ипотеките и които не са приемливи покриващи активи съгласно настоящата директива. На 3 октомври 2017 г. Комисията проведе консултации с ЕБО с цел оценка на степента, в която европейските обезпечени ценни книжа биха могли да използват „най-добрите практики“, определени от ЕБО за традиционните покрити облигации, подходящото третиране на риска на европейските обезпечени ценни книжа и възможните последици от емитирането на европейски обезпечени ценни книжа за равнището на обременяване с тежести в банковите счетоводни баланси. В отговор на това на 24 юли 2018 г. ЕБО представи доклад. Паралелно с доклада на ЕБО на 12 октомври 2018 г. Комисията публикува проучване. В проучването на Комисията и в доклада на ЕБО се заключава, че е необходима допълнителна оценка, например на регулаторното третиране. По тази причина Комисията следва да продължи да прави оценка на целесъобразността на евентуална законодателна уредба за европейските обезпечени ценни книжа и да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета за своите констатации, придружен от законодателно предложение, ако е целесъобразно.

(40) Понастоящем не съществува режим на еквивалентност с оглед на признаването от Съюза на покритите облигации, емитирани от кредитни институции в трети държави, с изключение на случаите, в които поради пруденциални съображения и при определени условия може да се предостави преференциално третиране по отношение на ликвидността за някои облигации от трети държави. Затова Комисията следва в тясно сътрудничество с ЕБО да прецени доколко въвеждането на режим на еквивалентност по отношение на емитентите и инвеститорите в покрити облигации от трети държави е необходимо и целесъобразно. Комисията следва не по-късно от две години след датата, от която държавите членки следва да започнат да прилагат разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива, да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета по този въпрос, придружен от законодателно предложение, ако е целесъобразно.

(41) Покритите облигации имат предварително определен падеж, който е няколко години. Затова е необходимо да се предвидят преходни мерки, за да се гарантира, че покритите облигации, които са емитирани преди... [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива], не са засегнати. Поради това покритите облигации, емитирани преди тази дата, следва да продължават да отговарят текущо на изискванията съгласно член 52, параграф 4 на Директива 2009/65/ЕО и да бъдат освободени от повечето нови изисквания, посочени в настоящата директива. Тези покрити облигации следва да могат да продължат да бъдат определяни като покрити облигации, при условие че по отношение на това дали отговарят на изискванията на член 52, параграф 4 на Директива 2009/65/ЕО, приложим към датата на тяхното емитиране, и на приложимите към тях изисквания на настоящата директива, се осъществява надзор от компетентните органи, определени съгласно настоящата директива. Надзорът не следва да обхваща изисквания съгласно настоящата директива, от които въпросните покрити облигации са освободени. В някои държави членки ISIN номерата се отварят за по-дълъг период от време, благодарение на което покрити облигации могат да се емитират непрекъснато под съответния номер с цел повишаване на обема (размер на емисията) на покритата облигация (продължаващи емисии). Преходните мерки следва да обхванат постоянните емисии на покрити облигации по ISIN номера, отворени преди [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива], като се прилагат известни ограничения.

(42) В резултат на установяването на единна уредба за покритите облигации следва тяхното описание в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО да бъде изменено. Определението за покритите облигации в Директива 2014/59/ЕС препраща към член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО. Тъй като това определение следва да се измени, Директива 2014/59/ЕС също следва да бъде изменена. Освен това, за да не бъдат засегнати покритите облигации, емитирани в съответствие с член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО преди **…** [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива], те следва да продължат да се считат за покрити облигации до настъпването на техния падеж. Поради това директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС следва да бъдат съответно изменени.

(43) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи[1] държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателите считат, че предоставянето на такива документи е обосновано.

[1] ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

(44) Доколкото целта на настоящата директива, а именно да се установи обща уредба за покритите облигации, за да се гарантира, че структурните характеристики на покритите облигации в целия Съюз съответстват на по-ниския рисков профил, обосноваващ преференциалното третиране в Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, но може поради необходимостта от допълнително развитие на пазара на покрити облигации и подкрепа на трансграничните инвестиции в Съюза да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(45) Бяха проведени консултации с Европейската централна банка, която представи становището си на 22 август 2018 г.

(46) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета[1] бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи своето становище на 12 октомври 2018 г.[2]

[1] Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

[2] ОВ C … [все още непубликувано в Официален вестник].

(47) Кредитните институции, които емитират покрити облигации, обработват значителен обем лични данни. Обработването им следва винаги да бъде в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета[1]. По същия начин обработването на лични данни от ЕБО в случаите, когато съгласно изискванията на настоящата директива той поддържа централна база данни относно административните санкции и другите административни мерки, за които му се съобщава от националните компетентни органи, следва да се осъществява в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета[2],

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

---

1 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 25.11.2018 г., стр. 39).

ДЯЛ I
ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват следните разпоредби за защита на инвеститорите по отношение на:

1) изискванията за емитиране на покрити облигации;

2) структурните характеристики на покритите облигации;

3) публичния надзор върху покритите облигации;

4) изискванията за публично оповестяване на информация за покритите облигации.

Член 2

Обхват

Настоящата директива се прилага за покритите облигации, емитирани от установени в Съюза кредитни институции.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1) „покрита облигация“ означава дългов инструмент емитиран от кредитна институция в съответствие с разпоредбите на националното право за транспониране на задължителните изисквания на настоящата директива, и който е обезпечен чрез покриващи активи, които са директно изискуеми за удовлетворяване на инвеститорите в покрити облигации в качеството им на привилегировани кредитори;

2) „програма за покрити облигации“ означава структурните характеристики на емисия на покрити облигации, които са определени от законови разпоредби и договорни условия, в съответствие с разрешението, предоставено на кредитната институция, емитираща покритите облигации;

3) „пул от обезпечения“ означава ясно определен набор от активи, обезпечаващи задълженията за плащания по покрити облигации, които са отделени от останалите активи, държани от кредитната институция, емитираща покритите облигации;

4) „покриващи активи“ означава активи, включени в пул от обезпечения;

5) „активи, служещи за обезпечение“ означава материални активи и активи под формата на експозиции, които обезпечават покриващите активи;

6) „отделяне“ означава действията, изпълнявани от кредитна институция, емитираща покритите облигации, за да определи покриващите активи и за да ограничи достъпа до тях на кредитори, различни от инвеститорите в покрити облигации и контрагентите по договори за деривати;

7) „кредитна институция“ означава кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) 575/2013;

8) „специализирана институция за ипотечно кредитиране“ означава кредитна институция, която финансира заеми единствено или основно чрез емитирането на покрити облигации и по закон има право да извършва само ипотечно кредитиране и кредитиране на публичния сектор, без да може да привлича влогове, но привлича други възстановими средства от граждани;

9) „автоматична предсрочна изискуемост“ означава положение, при което дадена покрита облигация автоматично става незабавно изискуема и дължима в случай на неплатежоспособност или преструктуриране на емитента, и за която инвеститорите са предявили вземане, което подлежи на изпълнение по-рано от първоначалния падеж;

10) „пазарна стойност“ по отношение на недвижимите имоти означава пазарната стойност съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 76 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

11) „ипотечна заемна стойност“ по отношение на недвижимите имоти означава ипотечната заемна стойност съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 74 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

12) „първични активи“ означава покриващи активи, които определят характера на пула от обезпечения;

13) „заместващи активи“ означава покриващи активи, различни от първичните активи, които допринасят за изпълнението на изискванията за покритие;

14) „свръхобезпеченост“ означава съвкупността от законоустановения, договорния или доброволния размер на обезпечението, надхвърляща изискуемото равнище, посочено в член 15;

15) „изисквания за съчетано финансиране“ означава изисквания за съчетаване на падежите на паричните потоци между изискуемите задължения и активи, като в договорните условия се гарантира, че плащанията от кредитополучателите и от контрагентите по договори за деривати стават изискуеми, преди да се извършат плащанията в полза на инвеститорите в покрити облигации и контрагентите по договори за деривати, както и че получените средства са най-малкото равни по стойност на плащанията, дължими на инвеститорите и на контрагентите по договори за деривати, а също и че получените от кредитополучателите и контрагентите по договори за деривати средства са включени в пула от обезпечения съгласно член 16, параграф 3, докато не станат изискуеми плащанията към инвеститорите в покрити облигации и контрагентите по договори за деривати;

16) „нетни изходящи ликвидни потоци“ означава всички изходящи потоци от плащания с падеж в един ден, включително плащанията за погасяване на главници и лихви, както и плащанията по договори за деривати в рамките на програмата за покрити облигации, след приспадане на входящите потоци от плащания с падеж в същия ден за вземанията, свързани с покриващите активи;

17) „структура с възможност за удължаване на срока до падежа“ означава механизъм, който осигурява възможност предварително определеният срок до падежа на покритите облигации да бъде удължен за предварително определен период от време и при настъпването на конкретно активиращо събитие;

18) „публичен надзор върху покритите облигации“ означава надзор, осъществяван по отношение на програмите за покрити облигации, който осигурява спазването и изпълняването на изискванията, приложими за емитирането на покрити облигации;

19) „извънреден управител“ означава физическото или юридическото лице, определено да управлява програма за покрити облигации в случай на несъстоятелност на кредитна институция, емитираща покритите облигации в рамките на програмата, или когато тази кредитна институция е определена като проблемна или е вероятно да стане проблемна съгласно член 32, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, или, при извънредни обстоятелства, когато съответният компетентен орган определи, че правилното функциониране на тази кредитна институция е сериозно застрашено;

20) „преструктуриране“ означава преструктуриране съгласно определението по член 2, параграф 1, точка 1 от Директива 2014/59/ЕС;

21) „група“ означава група съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 138 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

22) „публични предприятия“ означава публични предприятия съгласно определението в член 2, буква б) от Директива 2006/111/ЕО на Комисията.

ДЯЛ II
СТРУКТУРНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ПОКРИТИТЕ ОБЛИГАЦИИ

Глава 1
Механизъм за двоен иск и защита при несъстоятелност

Член 4

Механизъм за двоен иск

1. Държавите членки определят разпоредби, които дават право на инвеститорите в покрити облигации и на контрагентите по договори за деривати, които спазват член 11, да предявят следните вземания:

   а) вземане към кредитната институция, емитирала покритите облигации;

   б) в случай на неплатежоспособност или преструктуриране на кредитната институция, емитирала покритите облигации – привилегировано вземане срещу главницата и по всички начислени и бъдещи лихви по покриващите активи;

в) в случай на несъстоятелност на кредитната институция, емитирала покритите облигации, и в случай че привилегированото вземане по буква б) не може да бъде удовлетворено изцяло – предявяване на вземане за удовлетворяване от масата на несъстоятелността на кредитната институция при равни условия спрямо обикновените кредитори на кредитната институция с необезпечени вземания, определени в съответствие с националното право, уреждащо реда на удовлетворяване на вземанията при производства по несъстоятелност.

2. Вземанията по параграф 1 са ограничени до пълния размер на задълженията за плащания по покритите облигации.

3. За целите на параграф 1, буква в) от настоящия член в случай на несъстоятелност на специализирана институция за ипотечно кредитиране държавите членки могат да определят разпоредби, предоставящи на инвеститорите в покрити облигации и на контрагентите по договори за деривати, които спазват член 11, право на вземания, които са привилегировани спрямо необезпечените вземания на обикновените кредитори на специализираната институция за ипотечно кредитиране, определени в съответствие с националното право, уреждащо реда на удовлетворяване на вземанията на кредиторите при обичайните производства по несъстоятелност, но които са подчинени спрямо вземанията на всички останали привилегировани кредитори.

Член 5

Защита на инвеститорите в покрити облигации при несъстоятелност

Държавите членки гарантират, че задълженията за погасителни плащания по покритите облигации не подлежат на автоматична предсрочна изискуемост в случай на неплатежоспособност или преструктуриране на емитиралите ги кредитни институции.

Глава 2

Пул от обезпечения и покритие

РАЗДЕЛ I

ПРИЕМЛИВИ АКТИВИ

Член 6

Приемливи покриващи активи

1. Държавите членки изискват покритите облигации да бъдат обезпечени във всеки един момент с:

   а) активи, които са приемливи съгласно член 129, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при положение че кредитната институция, емитираща покритите облигации, изпълнява изискванията на член 129, параграфи 1а—3 от посочения регламент;

б) висококачествени покриващи активи, които гарантират, че кредитната институция, емитираща покритите облигации, има вземане, както е посочено в параграф 2 и са обезпечени от активи, служещи за обезпечение, както е посочено в параграф 3; или

в) активи под формата на заеми към или гарантирани от публични предприятия, при спазване на условията на параграф 4 от настоящия член.

2. За правото на вземане, посочено в параграф 1, буква б), се прилагат следните правни изисквания:

а) активът представлява право на вземане, което има минимална стойност, която може да бъде определена във всеки един момент, което е правно валидно и подлежи на изпълнение, което не е обвързано с условия, различни от условието падежът му да настъпи на бъдеща дата и което да бъде обезпечено с ипотека, тежест, залог или друга гаранция;

б) върху тях е учреден(а) подлежащ(а) на изпълнение ипотека, тежест, залог или друга гаранция, обезпечаващ(а) вземането;

в) изпълнени са всички правни изисквания за учредяването на тази ипотека, тежест, залог или друга гаранция, обезпечаващи вземането;

г) ипотеката, тежестта, залогът или другата гаранция, обезпечаващи вземането, дават възможност на кредитната институция, емитираща покритите облигации, да възстанови стойността на вземането без излишно забавяне.

Държавите членки изискват кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да оценяват възможността за изпълнение на вземанията и способността за реализация на активите, служещи за обезпечение, преди да ги включат в пула от обезпечения.

3. Посочените в параграф 1, буква б) активи, служещи за обезпечение, отговарят на едно от изброените по-долу изисквания:

а) за материалните активи, служещи за обезпечение, съществуват стандарти за оценка, които по принцип се приемат от експертите и са подходящи за съответния физически актив, като съществува публичен регистър, в който се вписват собствеността и вземанията по отношение на тези материални активи, служещи за обезпечение; или

б) за активи под формата на експозиции – сигурността и надеждността на експозицията към контрагента се определя въз основа на неговите данъчни правомощия или на факта, че оперативната стабилност и финансовата платежоспособност на контрагента подлежат на текущ публичен надзор.

Материалните активи, служещи за обезпечение, посочени в първа алинея, буква а) от настоящия параграф, допринасят за обезпечаването на свързаните с покритата облигация задължения до по-ниската от следните две стойности – размерът на сумата на съответните залози, заедно с всички предходни залози и 70% от стойността на материалните активи, служещи за обезпечение. За материалните активи, служещи за обезпечение, посочени в първа алинея, буква а) от настоящия параграф, които обезпечават активи по параграф 1, буква а), не се изисква спазване на ограничението от 70% или на ограниченията по член 129, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Когато за целите на първа алинея, буква а) от настоящия параграф не съществува публичен регистър за определен материален актив, служещ за обезпечение, държавите членки могат да предвидят алтернативна форма на удостоверяване на собствеността и вземанията по отношение на този материален актив, служещ за обезпечение, доколкото тази форма на удостоверяване предоставя защита, която е съпоставима със защитата, осигурявана от публичен регистър, в смисъл че позволява на заинтересованите трети страни, в съответствие с правото на съответната държава членка, да имат достъп до информация във връзка с идентифицирането на обременения с тежести материален актив, служещ за обезпечение, с определянето на собствеността, с документацията и идентифицирането на тежестите, и с възможността за изпълнение на обезпечените интереси.

4. За целите на параграф 1, буква в) за покритите облигации, обезпечени със заеми към или гарантирани от публични предприятия като първични активи, се прилага изискването за минимално равнище от 10 % на свръхобезпеченост и всяко едно от следните условия:

а) публичните предприятия предоставят основни обществени услуги въз основа на лиценз, концесионен договор или друга форма на възлагане от публичен орган;

б) публичните предприятия подлежат на публичен надзор;

в) публичните предприятия разполагат с достатъчно капацитет за генериране на приходи, който е гарантиран от факта, че такива публични предприятия:

i) разполагат с достатъчна гъвкавост за събиране и за увеличаване на таксите, комисионните и вземанията за предоставяната услуга, за да се гарантира тяхната финансова стабилност и платежоспособност,

ii) получават достатъчно субсидии на законова основа, за да се гарантира тяхната финансова стабилност и платежоспособност в замяна на предоставянето на основни обществени услуги, или

iii) са сключили споразумение за прехвърляне на печалби и загуби с публичен орган.

5. Държавите членки определят разпоредби за методиката и процеса на оценяване на материалните активи, служещи за обезпечение, които обезпечават активи по параграф 1, букви а) и б). Правилата гарантират най-малко следното:

а) за всеки материален актив, служещ за обезпечение, към момента на включване на покриващия актив в пула от обезпечения съществува текуща оценка, равна на или по-малка от пазарната стойност или ипотечната заемна стойност;

б) оценката се извършва от оценител, притежаващ необходимите квалификации, умения и опит; и

в) оценителят е независим от процеса по вземане на решения за кредитиране, не взема предвид спекулативни елементи при оценката на стойността на материалния актив, служещ за обезпечение, и документира стойността на материалния актив, служещи за обезпечение, по прозрачен и ясен начин.

6. Държавите членки изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да въведат процедури, чрез които да следят дали материалните активи, служещи за обезпечение, които обезпечават активи по параграф 1, букви а) и б) от настоящия член, са застраховани по подходящ начин срещу риск от щети, и дали застрахователното вземане е отделено в съответствие с член 12.

7. Държавите членки изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да документират покриващите активи, посочени в параграф 1, букви а) и б), както и съответствието на кредитните си политики с разпоредбите от националното право за транспониране на настоящия член.

8. Държавите членки определят правила, с които се гарантира диверсификация на риска в пула от обезпечения във връзка със степента на еднородност и съществената концентрация за активите, които не са приемливи съгласно параграф 1, буква а).

Член 7

Активи, служещи за обезпечение, намиращи се извън Съюза

1. Държавите членки могат да предвидят възможността кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да включат в пула от обезпечения активи, които са обезпечени от активи, служещи за обезпечение, намиращи се извън Съюза, при условие че са спазени разпоредбите на параграф 2.

2. Когато държавите членки предвиждат възможността за включване на активите, посочени в параграф 1, те гарантират защитата на инвеститорите, като изискват от кредитните институции да проверят дали тези активи, служещи за обезпечение, отговарят на всички изисквания по член 6. Държавите членки гарантират, че тези активи, служещи за обезпечение, предлагат ниво на сигурност, сходно с това за активите, служещи за обезпечение, които се намират в Съюза, както и гарантират, че от правна гледна точка реализацията на тези активи на практика би било еквивалентно с реализацията на активи, намиращи се в Съюза.

Член 8

Вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации

Държавите членки могат да определят разпоредби за използването на вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации, при които покрити облигации, емитирани от кредитна институция, принадлежаща към дадена група („вътрешно емитирани покрити облигации“), се използват като покриващи активи за външно емитиране на покрити облигации от друга кредитна институция, принадлежаща към същата група („външно емитирани покрити облигации“). Тези разпоредби включват най-малко следните изисквания:

а) вътрешно емитираните покрити облигации са продадени на кредитната институция, която извършва външното емитиране на покрити облигации;

б) вътрешно емитираните покрити облигации се използват като покриващи активи в пула от обезпечения за външно емитираните покрити облигации и се вписват в счетоводния баланс на кредитната институция, която извършва външното емитиране на покрити облигации;

в) пулът от обезпечения за външно емитираните покрити облигации включва единствено вътрешно емитирани покрити облигации от една кредитна институция в рамките на групата;

г) кредитната институция, емитираща външно емитираните покрити облигации, възнамерява да ги продаде на инвеститори в покрити облигации извън групата;

д) както вътрешно емитираните, така и външно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 в момента на емитирането и са обезпечени с приемливи покриващи активи, посочени в член 6 от настоящата директива;

е) в случая на трансгранични вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации, покриващите активи на вътрешно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за приемливост и покритие на външно емитираните покрити облигации.

За целите на първа алинея, буква д) от настоящия член определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи могат да разрешат покритите облигации, които отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 2, след промяна, която води до по-ниска степен на кредитно качество на покритите облигации, да продължат да бъдат част от вътрешногрупова структура от обединени покрити облигации, при условие че тези компетентни органи констатират, че промяната в степента на кредитно качество не се дължи на нарушение на изискванията за разрешение, установени в разпоредбите на националното право, с което се транспонира член 19, параграф 2. Впоследствие определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи уведомяват ЕБО за всяко решение в съответствие с настоящата алинея.

Член 9

Съвместно финансиране

1. Държавите членки разрешават използването на приемливи покриващи активи, инициирани от дадена кредитна институция, които са били закупени от кредитна институция, емитираща покрити облигации, за да бъдат използвани като покриващи активи за емитирането на покрити облигации.

Държавите членки регулират тези покупки, за да гарантират, че са спазени изискванията, посочени в членове 6 и 12.

2. Без да се засяга изискването, посочено в параграф 1, втора алинея от настоящия член, държавите членки могат да разрешат прехвърляния посредством споразумение за финансово обезпечение съгласно Директива 2002/47/ЕО.

3. Без да се засяга изискването, посочено в параграф 1, втора алинея, държавите членки могат също да разрешат активи, инициирани от предприятие, което не е кредитна институция, да бъдат използвани като покриващи активи. Когато държавите членки използват тази възможност, те изискват кредитната институция, емитираща покрити облигации, да оцени стандартите за кредитиране на предприятието, от което закупува покриващите активи, или сама да извърши задълбочена оценка на кредитоспособността на кредитополучателя.

Член 10

Състав на пула от обезпечения

Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като определят правила за състава на пуловете от обезпечения. Когато е целесъобразно, в тези правила се посочват условията, при които кредитните институции, емитиращи покритите облигации, включват първични активи, които притежават различаващи се характеристики по отношение на структурни черти, жизнен цикъл или рисков профил в пула от обезпечения.

Член 11

Договори за деривати в пула от обезпечения

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като разрешават включването на договори за деривати в пула от обезпечения само когато са спазени най-малко следните изисквания:

   а) включените в пула от обезпечения договори за деривати са предназначени изключително за хеджиране на риска, техният обем се коригира в случай на намаляване на хеджирания риск и те се изключват, когато хеджираният риск престане да съществува;

   б) договорите за деривати са достатъчно добре документирани;

   в) договорите за деривати са отделени в съответствие с член 12;

   г) договорите за деривати не могат да бъдат прекратени при неплатежоспособност или преструктуриране на кредитната институция, емитираща покрити облигации;

   д) договорите за деривати отговарят на изискванията, определени в съответствие с параграф 2.

2. За да се гарантира спазването на изискванията по параграф 1, държавите членки определят разпоредби относно договорите за деривати, включени в пула от обезпечения.

Тези разпоредби уточняват:

а) критериите за приемливост по отношение на контрагентите при хеджирането;

б) необходимата документация, която трябва да се представи във връзка с договорите за деривати.

Член 12

Отделяне на покриващите активи

1. Държавите членки определят разпоредби, които регулират отделянето на покриващите активи. Тези разпоредби включват най-малко следните изисквания:

а) всички покриващи активи могат да бъдат идентифицирани във всеки момент от кредитната институция, емитираща покритите облигации;

б) покриващите активи са предмет на правно обвързващо и подлежащо на изпълнение отделяне от кредитната институция, емитираща покритите облигации;

в) всички покриващи активи са защитени спрямо предявяване на всякакви вземания от трети страни и никой от тях не е част от масата на несъстоятелността на кредитната институция, емитирала покритите облигации, преди удовлетворяване на привилегированото вземане, посочено в член 4, параграф 1, буква б).

За целите на първата алинея покриващите активи включват обезпеченията, получени във връзка с позиции по договори за деривати.

2. Отделянето на покриващите активи по параграф 1 се прилага и в случай на неплатежоспособност или преструктуриране на кредитната институция, емитираща покрити облигации.

Член 13

Наблюдател на пула от обезпечения

1. Държавите членки могат да изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да назначат наблюдател, който да извършва текущо наблюдение на пула от обезпечения във връзка с изискванията, посочени в членове 6—12 и членове 14—17.

2. Когато държавите членки използват възможността по параграф 1, те определят разпоредби относно най-малко следните аспекти:

а) назначаването и освобождаването от длъжност на наблюдателя на пула от обезпечения;

б) критериите за приемливост, на които наблюдателят на пула от обезпечения трябва да отговаря;

в) ролята и задълженията на наблюдателя на пула от обезпечения, включително в случай на неплатежоспособност или преструктуриране на кредитната институция, емитираща покритите облигации;

г) задължението за отчетност пред компетентните органи, определени по силата на член 18, параграф 2;

д) правото на достъп до информацията, необходима за изпълнението на задълженията на наблюдателя на пула от обезпечения.

3. Когато държавите членки използват възможността по параграф 1, наблюдателят на пула от обезпечения действа отделно и независимо от кредитната институция, емитираща покрити облигации, и от нейния одитор.

Държавите членки обаче могат да предвидят възможност наблюдателят на пула от обезпечения да не действа отделно от кредитната институцията („вътрешен наблюдател на пула от обезпечения“) в случаите, когато:

а) вътрешният наблюдател на пула от обезпечения е независим от процеса по вземане на решения за кредитиране на кредитната институция, емитираща покритите облигации;

б) без да се засяга параграф 2, буква а), държавите членки гарантират, че вътрешният наблюдател на пула от обезпечения не може да бъде отстранен от функцията на наблюдател на пула от обезпечения без предварителното одобрение на ръководния орган в контролната му функция на кредитната институция, емитираща покритите облигации; и

в) когато е необходимо, вътрешният наблюдател на пула от обезпечения разполага с пряк достъп до ръководния орган в контролната му функция.

4. Когато държавите членки използват възможността по параграф 1, те уведомяват ЕБО за това.

Член 14

Информация за инвеститорите

1. Държавите членки гарантират, че информацията относно програмите за покрити облигации, предоставяна от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, е достатъчно подробна, така че инвеститорите да могат да направят оценка на характеристиките на програмата и свързаните с нея рискове и да извършат комплексна проверка.

2. За целите на параграф 1 държавите членки гарантират, че информацията се предоставя на инвеститорите най-малко на тримесечна база и включва най-малко следната информация за портфейла:

   а) стойността на пула от обезпечения и на текущия размер на покритите облигации;

   б) списък с международните идентификационни номера на ценни книжа (ISIN номерата) за всички емисии на покрити облигации по тази програма, за които има ISIN номер;

   в) географското разпределение и вида на покриващите активи, съответния размер на заемите и оценъчен метод;

г) информация за пазарния риск, включително лихвения и валутния риск, както и кредитния и ликвидния риск;

д) падежната структура на покриващите активи и на покритите облигации, включително преглед на активиращите събития за удължаване на срока до падежа, ако е приложимо;

е) равнищата на изискваното и наличното покритие, както и равнищата на законоустановената, договорната и доброволната свръхобезпеченост;

ж) процентния дял на заемите, за които се счита, че е настъпило неизпълнение в съответствие с член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и при всички случаи, когато заемите са просрочени от повече от 90 дни.

Държавите членки гарантират, че за външно емитираните покрити облигации в рамките на вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации, посочени в член 8, на инвеститорите се предоставя информацията, посочена в настоящия параграф, първа алинея, или връзка към нея, по отношение на всички вътрешно емитирани покрити облигации на групата. Държавите членки гарантират, че тази информация се предоставя на инвеститорите поне в обобщен вид.

3. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да публикуват на своите уебсайтове информацията, предоставена на инвеститорите в съответствие с параграфи 1 и 2. Държавите членки не изискват от кредитните институции да публикуват тази информация на хартиен носител.

РАЗДЕЛ II

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПОКРИТИЕ И ЛИКВИДНОСТ

Член 15

Изисквания за покритие

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват програмите за покрити облигации да отговарят във всеки един момент най-малко на изискванията за покритие, установени в параграфи 2—8.

2. Всички задължения по покритите облигации се покриват от вземанията под формата на плащане по покриващите активи.

3. Посочените в параграф 2 задължения включват:

   а) задълженията за изплащане на главницата по текущия размер на покритите облигации;

   б) задълженията за изплащане на всякакви лихви по текущия размер на покритите облигации;

   в) задълженията за изплащане по договори за деривати, държани в съответствие с член 11; и

г) очакваните разходи по обслужването и управлението на ликвидацията на програмата за покрити облигации.

За целите на първа алинея, буква г) държавите членки могат да разрешат изчисляване на еднократна сума.

4. Изискването за покритие се изпълнява посредством следните покриващи активи:

а) първични активи;

б) заместващи активи;

в) ликвидни активи, държани в съответствие с член 16; и

г) вземанията под формата на плащане по договори за деривати, държани в съответствие с член 11.

В покритието не участват необезпечени вземания, за които се счита, че е настъпило неизпълнение в съответствие с член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. За целите на параграф 3, първа алинея, буква в) и параграф 4, първа алинея, буква г) държавите членки определят разпоредби за оценяване на договорите за деривати.

6. При изчисляването на изискваното покритие се гарантира, че сумарният размер на главницата за всички покриващи активи е равен на или надхвърля сумарния размер на главницата за текущия размер на покритите облигации („принцип на номиналната стойност“);

Държавите членки могат да предвидят използването и на други принципи на изчисляване, при условие че полученото равнище на покритие е не по-високо от изчисленото съгласно принципа на номиналната стойност.

Държавите членки определят правила за изчисляването на всички дължими лихви по отношение на текущия размер на покритите облигации и на всички лихви, начислени по отношение на покриващите активи, които отразяват надежните пруденциални принципи в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

7. Чрез дерогация от параграф 6, първа алинея държавите членки могат, по начин, който отразява надежните пруденциални принципи, и в съответствие с приложимите счетоводни стандарти, да предвидят възможност за вземане под внимание на лихвите, които предстоят да бъдат начислени по покриващия актив след приспадане на бъдещите дължими лихви по съответната покрита облигация, за да се балансира евентуален недостиг по отношение на покритието на задължението за изплащане на главницата по покритата облигация, когато е налице близко съответствие, както е определено в приложимия делегиран регламент, приет съгласно член 33, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при спазване на следните условия:

а) плащанията, получени по време на жизнения цикъл на покриващия актив и необходими за покритие на задълженията за погасителни плащания по съответната покрита облигация, се отделят в съответствие с член 12 или се включват в пула от обезпечения под формата на покриващи активи, посочени в член 6, докато плащанията станат изискуеми; и

б) предплащане по покриващия актив е възможно единствено като се използва опцията за доставка, както е определено в приложимия делегиран регламент, приет съгласно член 33, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или, в случай на покрити облигации с опция за обратно изкупуване по номинална стойност от кредитната институция, емитираща покритите облигации, като заемополучателят по покриващия актив изплаща най-малко размера на номиналната стойност на обратно изкупуваната покрита облигация.

8. Държавите членки гарантират, че изчисляването на покриващите активи и задълженията се основава на една и съща методика. Държавите членки могат да предвидят различни методики за изчисляване на покриващите активи, от една страна, и на задълженията, от друга страна, при условие че при използването на такива различни методики полученото равнище на покритие не надвишава това, изчислено като се използва една и съща методика за изчисляване както на покриващите активи, така и на задълженията.

Член 16

Изискване за ликвиден буфер за пула от обезпечения

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват пулът от обезпечения във всеки един момент да включва ликвиден буфер, състоящ се от ликвидни активи, с които могат да бъдат покрити нетните изходящи ликвидни потоци по програмата за покрити облигации.

2. Ликвидният буфер за пула от обезпечения покрива максималния общ размер на нетните изходящи ликвидни потоци за следващите 180 дни.

3. Държавите членки гарантират, че ликвидният буфер за пула от обезпечения по параграф 1 от настоящия член се състои от следните видове активи, отделени в съответствие с член 12 от настоящата директива:

а) активи от ниво 1, ниво 2А или ниво 2Б съгласно приложимия делегиран регламент, приет съгласно член 460 от Регламент (ЕС) № 575/2013, които са оценени в съответствие с посочения делегиран регламент и които не са емитирани от кредитната институция, емитираща покритите облигации, от нейното предприятие майка, различно от субект от публичния сектор, което не е кредитна институция, от нейно дъщерно предприятие или друго дъщерно предприятие на нейното предприятие майка или от дружество със специална цел — секюритизация, с което кредитната институция има тесни връзки;

б) краткосрочни експозиции към кредитни институции, които отговарят на степен на кредитно качество 1 или 2, или краткосрочни депозити в кредитни институции, които отговарят на степен на кредитно качество 1, 2 или 3, в съответствие с член 129, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Държавите членки могат да ограничат видовете ликвидни активи, използвани за целите на първа алинея, букви а) и б).

Държавите членки гарантират, че необезпечените вземания по експозициите, за които се счита, че са в неизпълнение в съответствие с член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013, не могат да участват в ликвидния буфер за пула от обезпечения.

4. Когато за кредитните институции, емитиращи покрити облигации, се прилагат изисквания за ликвидност, установени в други законодателни актове на Съюза, което води до припокриване с ликвидния буфер за пула от обезпечения, държавите членки могат да решат да не прилагат разпоредбите на националното право за транспониране на параграфи 1—3 за периода, посочен в тези законодателни актове на Съюза. Държавите членки могат да използват тази възможност само до датата, на която започва да се прилага изменението на тези законодателни актове на Съюза, за да се премахне припокриването, и информират Комисията и ЕБО, когато използват тази възможност.

5. Държавите членки могат да предвидят възможността главницата при структурите с възможност за удължаване на срока до падежа да се изчислява въз основа на окончателния падеж в съответствие с условията по покритата облигация.

6. Държавите членки могат да предвидят възможността параграф 1 да не се прилага за покритите облигации, за които се прилагат изисквания за съчетано финансиране.

Член 17

Условия за използване на структури с възможност за удължаване на срока до падежа

1. Държавите членки могат да предвидят разпоредби за емитиране на покрити облигации със структури с възможност за удължаване на срока до падежа, когато защитата на инвеститорите е гарантирана най-малко по следните начини:

   а) срокът до падежа може да бъде удължен само при наличието на обективни активиращи събития, установени в националното законодателство, а не по преценка на кредитната институция, емитираща покритите облигации;

   б) акитвиращите събития за удължаване на срока до падежа, са определени в договорните условия на покритата облигация;

   в) предоставената на инвеститорите информация за падежната структура е достатъчна, за да могат да определят риска по покритата облигация, и включва подробно описание на:

      i) активиращите събития за удължаването на срока до падежа;

      ii) последиците в случай на удължаване на срока до падежа от несъстоятелност или преструктуриране на кредитната институция, емитираща покритите облигации;

      iii) функциите на компетентните органи, определени по силата на член 18, параграф 2, и според случая – на извънредния управител, по отношение на удължаването на срока до падежа;

г) окончателният падеж на покритата облигация може да бъде определен във всеки един момент;

д) в случай на неплатежоспособност или преструктуриране на кредитната институция, емитираща покритите облигации, удължаванията на срока до падежа не засягат реда на удовлетворяване на вземанията на инвеститорите в покритите облигации, нито последователността в първоначалната падежна структура на програмата за покрити облигации;

е) удължаването на срока до падежа не променя структурните характеристики на покритите облигации, що се отнася до механизма за двоен иск, предвиден в член 4, и защитата при несъстоятелност, предвидена в член 5.

2. Държавите членки, които са предвидили разпоредби за емитиране на покрити облигации със структури с възможност за удължаване на срока до падежа, уведомяват съответно ЕБО.

ДЯЛ III
ПУБЛИЧЕН НАДЗОР ВЪРХУ ПОКРИТИТЕ ОБЛИГАЦИИ

Член 18

Публичен надзор върху покритите облигации

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като приемат разпоредби за публичен надзор върху емитирането на покрити облигации.

2. За целите на публичния надзор върху покритите облигации по параграф 1 държавите членки определят един или повече компетентни органи. Държавите членки уведомяват Комисията и ЕБО за определените компетентни органи и посочват разпределението на техните функции и задължения.

3. Държавите членки гарантират, че определените по силата на параграф 2 компетентни органи наблюдават емитирането на покритите облигации, за да преценят дали се спазват изискванията, предвидени в разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива.

4. Държавите членки гарантират, че кредитните институции, емитиращи покрити облигации, регистрират всички свои сделки по програмата за покрити облигации и разполагат с адекватни и подходящи системи и процедури за документиране.

5. Държавите членки гарантират също така, че са въведени подходящи мерки, които дават възможност на компетентните органи, определени по силата на параграф 2 от настоящия член, да получават необходимата информация, за да преценят дали се спазват изискванията в разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива, да разследват евентуални нарушения на тези изисквания и да налагат административни санкции и други административни мерки в съответствие с разпоредбите на националното право за транспониране на член 23.

6. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, определени по силата на параграф 2, разполагат с експертните познания, ресурсите, оперативния капацитет, правомощията и независимостта, които са им необходими за изпълнението на функциите по публичен надзор върху покритите облигации.

Член 19

Разрешение за програми за покрити облигации

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват преди емитирането на покрити облигации по дадена програма за покрити облигации да бъде получено разрешение за нея. Държавите членки предоставят правомощието за предоставяне на такива разрешения на компетентните органи, определени по силата на член 18, параграф 2.

2. Държавите членки определят изискванията, на които трябва да отговаря разрешението по параграф 1, които включват най-малко следното:

   а) подходяща програма за дейността, включваща емитирането на покрити облигации;

   б) подходящи политики, процедури и методики за одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на заемите, включени в пула от обезпечения, които осигуряват защита на инвеститорите;

   в) управленски персонал и служители, на които са възложени специални функции във връзка с програмата за покрити облигации и които притежават подходяща квалификация и знания, свързани с емитирането на покрити облигации и администрирането на програмата за покрити облигации;

   г) административна структура на пула от обезпечения и неговото наблюдение, която отговаря на приложимите изисквания в разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива.

Член 20

Публичен надзор върху покритите облигации

в случай на неплатежоспособност или преструктуриране

1. В случай на преструктуриране на кредитна институция, емитираща покрити облигации, определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи си сътрудничат с органа за преструктуриране, за да се гарантира защитата на правата и интересите на инвеститорите в покрити облигации най-малко чрез проверка на непрекъснатостта и надеждността на управлението на програмата за покрити облигации през периода на процеса по преструктуриране.

2. Държавите членки могат да предвидят назначаването на извънреден управител, за да се гарантира защитата на правата и интересите на инвеститорите в покрити облигации най-малко чрез извършването на проверка на непрекъснатостта и надеждността на управлението на програмата за покрити облигации за необходимия период.

   В случаите, в които държавите членки използват тази възможност, те могат да изискат от своите компетентни органи, определени по силата на член 18, параграф 2, да одобрят назначаването и освобождаването от длъжност на извънредния управител. Държавите членки, които използват тази възможност, изискват поне провеждането на консултация с компетентните органи относно назначаването и освобождаването от длъжност на извънредния управител.

3. В случаите, в които държавите членки предвиждат назначаването на извънреден управител в съответствие с параграф 2, те приемат разпоредби за определяне на неговите задачи и отговорности най-малко по отношение на:

а) погасяването на задълженията по покритите облигации;

б) управлението и реализацията на покриващите активи, включително тяхното прехвърляне, заедно със задълженията по покритите облигации, към друга кредитна институция, емитираща покрити облигации;

в) извършването на правни сделки, необходими за правилното администриране на пула от обезпечения, текущото наблюдение на покритието на задълженията по покритите облигации, откриването на производство за връщане на активи в пула от обезпечения, както и за прехвърлянето на остатъчните активи към масата на несъстоятелността на кредитната институция, емитирала покритите облигации, след погасяването на всички задължения по покритите облигации.

За целите на първа алинея, буква в) държавите членки може да предвидят, в случай на несъстоятелност на кредитната институция, емитираща покритите облигации, извънредният управител да извършва дейност съгласно лиценза, получен от тази кредитна институция, при спазване на същите оперативни изисквания.

4. Държавите членки гарантират, че в случай на неплатежоспособност или преструктуриране се осъществяват необходимата координация и обмен на информация между определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи, извънредния управител, ако такъв е бил назначен, и в случай на преструктуриране органа за преструктуриране.

Член 21

Отчетност пред компетентните органи

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да представят на определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи отчетност относно информацията за програмите за покрити облигации по параграф 2. Тази отчетност се представя редовно, както и при поискване от тези компетентни органи. Държавите членки определят разпоредби относно честотата на редовната отчетност.

2. В задълженията за отчетност, които трябва да се определят по силата на параграф 1, се изисква предоставяната информация да включва информация най-малко относно следното:

   а) приемливостта на активите и изискванията за пула от обезпечения в съответствие с членове 6—11;

   б) отделянето на покриващите активи в съответствие с член 12;

в) когато е приложимо, дейността на наблюдателя на пула от обезпечения в съответствие с член 13;

г) изискванията за покритие в съответствие с член 15;

д) ликвидния буфер за пула от обезпечения в съответствие с член 16;

е) когато е приложимо, условията за използване на структури с възможност за удължаване на срока до падежа в съответствие с член 17.

3. Държавите членки предвиждат разпоредби относно информацията, която трябва да се представи по параграф 2 от страна на кредитните институции, емитиращи покрити облигации, пред определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи в случай на неплатежоспособност или преструктуриране на кредитна институция, емитираща покрити облигации.

Член 22

Правомощия на компетентните органи за целите на публичния надзор върху покритите облигации

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като предоставят на определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи всички правомощия за надзор, разследване и налагане на санкции, които са им необходими за осъществяването на публичния надзор върху покритите облигации.

2. Правомощията по параграф 1 съдържат най-малко следното:

а) правомощие за предоставяне или отказ за предоставяне на разрешение по силата на член 19;

б) правомощие за редовен преглед на програмата за покрити облигации с цел оценка на спазването на разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива;

в) правомощие за извършване на дистанционни проверки и проверки на място;

г) правомощие за налагане на административни санкции и други административни мерки в съответствие с разпоредбите на националното право за транспониране на член 23;

д) правомощие за приемане и изпълнение на надзорни насоки за емитирането на покрити облигации.

Член 23

Административни санкции и други административни мерки

1. Без да се засяга правото им да определят наказателноправни санкции, държавите членки определят разпоредби за установяването на подходящи административни санкции и други административни мерки, които се прилагат най-малко в следните ситуации:

а) кредитна институция е получила разрешение за програма за покрити облигации въз основа на неверни данни или чрез други неправомерни средства;

б) кредитна институция вече не отговаря на условията, при които е предоставено разрешението за програма за покрити облигации;

в) кредитна институция емитира покрити облигации без да е получила разрешение в съответствие с разпоредбите на националното право за транспониране на член 19;

г) кредитна институция, емитираща покрити облигации, не спазва изискванията, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на член 4;

д) кредитна институция емитира покрити облигации, които не отговарят на изискванията, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на член 5;

е) кредитна институция емитира покрити облигации, които не са обезпечени в съответствие с разпоредбите на националното право за транспониране на член 6;

ж) кредитна институция емитира покрити облигации, които са обезпечени с намиращи се извън Съюза активи, в нарушение на изискванията, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на член 7;

з) кредитна институция обезпечава покритите облигации във вътрешногрупова структура от обединени покрити облигации, в нарушение на изискванията, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на член 8;

и) кредитна институция, емитираща покрити облигации, не спазва условията за съвместно финансиране, определени в разпоредбите на националното право за транспониране на член 9;

й) кредитна институция, емитираща покрити облигации, не спазва изискванията за състава на пула от обезпечения, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на член 10;

к) кредитна институция, емитираща покрити облигации, не спазва изискванията за договорите за деривати в пула от обезпечения, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на член 11;

л) кредитна институция, емитираща покрити облигации, не спазва изискванията за отделяне на покриващите активи в съответствие с разпоредбите на националното право за транспониране на член 12;

м) кредитна институция, емитираща покрити облигации, не отчита изискваната информация или предоставя непълна или неточна информация в нарушение на разпоредбите на националното право за транспониране на член 14;

н) кредитна институция, емитираща покрити облигации, многократно или системно не успява да поддържа ликвиден буфер за пула от обезпечения в нарушение на разпоредбите на националното право за транспониране на член 16;

о) кредитна институция, емитираща покрити облигации със структури с възможност за удължаване на срока до падежа, не спазва условията за използване на структури с възможност за удължаване на срока до падежа, определени в разпоредбите на националното право за транспониране на член 17;

п) кредитна институция, емитираща покрити облигации, не отчита изискваната информация или предоставя непълна или неточна информация относно задълженията си в нарушение на разпоредбите на националното право за транспониране на член 21, параграф 2.

Държавите членки могат да решат да не предвиждат административни санкции или други административни мерки за нарушения, които подлежат на наказателноправни санкции съгласно националното право. В тези случаи държавите членки съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право.

2. Санкциите и мерките по параграф 1 трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи и да включват най-малко следното:

а) отнемане на разрешението за програма за покрити облигации;

б) публично изявление, в което се посочват самоличността на физическото лице или данните на юридическото лице и естеството на нарушението в съответствие с член 24;

в) разпореждане, с което от физическото или юридическото лице се изисква да преустанови това поведение и да не извършва повторно нарушение;

г) административни имуществени санкции.

3. Държавите членки гарантират също така, че посочените в параграф 1 санкции и мерки се изпълняват ефективно.

4. Държавите членки гарантират, че когато определят вида на административните санкции или другите административни мерки, както и размера на административните имуществени санкции, определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи отчитат всички изброени по-долу обстоятелства, според случая:

а) тежестта и продължителността на нарушението;

б) степента на отговорност на физическото или юридическото лице, отговорно за нарушението;

в) финансовото състояние на физическото или юридическото лице, отговорно за нарушението, включително общия оборот на юридическото лице или годишния доход на физическото лице;

г) големината на печалбата, която е получило отговорното за нарушението физическо или юридическо лице в резултат на нарушението, както и на загубите, които е избегнало, доколкото тези печалби или загуби могат да се определят;

д) загубите, понесени от трети страни в резултат на нарушението, доколкото могат да се определят;

е) доколко отговорното за нарушението физическо или юридическо лице оказва съдействие на компетентните органи, определени по силата на член 18, параграф 2;

ж) всички предишни нарушения на физическото или юридическото лице, отговорно за нарушението;

з) действителните или евентуалните системни последици от нарушението.

5. Когато разпоредбите по параграф 1 се прилагат по отношение на юридически лица, държавите членки гарантират също така, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи прилагат административните санкции и другите административни мерки по параграф 2 от настоящия член спрямо членовете на ръководния орган, а също така и спрямо други физически лица, които носят отговорност за нарушението съгласно националното право.

6. Държавите членки гарантират, че преди да вземат решение за налагане на административните санкции или другите административни мерки по параграф 2, определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи дават възможност на съответното физическо или юридическо лице да бъде изслушано. В случаите, когато е необходимо да се предприемат спешни действия за предотвратяване на значителни загуби за трети страни или значителни вреди за финансовата система, могат да се прилагат изключения от правото на изслушване по отношение на приемането на другите административни мерки. В такива случаи на засегнатото лице се предоставя възможност да бъде изслушано възможно най-скоро след приемане на административните мерки и когато е необходимо, мярката се преразглежда.

7. Държавите членки гарантират, че решенията за налагане на административните санкции или другите административни мерки по параграф 2 са надлежно мотивирани и могат да бъдат обжалвани.

Член 24

Публикуване на административните санкции и другите административни мерки

1. Държавите членки гарантират, че в разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива са предвидени правила, с които се изисква административните санкции и другите административни мерки да бъдат публикувани без излишно забавяне на официалните уебсайтове на определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи. Същите задължения се прилагат, когато дадена държава членка реши да предвиди наказателноправни санкции съгласно член 23, параграф 1, втора алинея.

2. Правилата, приети по силата на параграф 1, изискват най-малко публикуването на всяко решение, което не може или повече не може да бъде обжалвано, което е наложено поради нарушение на разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива.

3. Държавите членки гарантират, че при публикуването се посочват видът и естеството на нарушението, както и самоличността на физическото лице или данните на юридическото лице, на което е наложена санкцията или мярката. При спазване на разпоредбите на параграф 4, държавите членки гарантират също така, че тази информация се публикува без излишно забавяне, след като адресатът е уведомен за тази санкция или мярка, както и за публикуването на решението, налагащо тази санкция или мярка, на официалните уебсайтове на определените по силата на член 8, параграф 2 компетентни органи.

4. Когато държавите членки допускат публикуването на решение за налагане на санкции или други мерки, които са в процес на обжалване, определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи също без излишно забавяне публикуват на официалните си уебсайтове информация за обжалването и резултата от него.

5. Държавите членки гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи публикуват решението за налагане на санкциите или мерките, без да разкриват кои са нарушителите и в съответствие с националното право, във всеки от следните случаи:

   а) когато наказанието или мярката е наложено(а) на физическо лице и е установено, че публикуването на лични данни е непропорционално;

   б) когато публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или текущо наказателно разследване;

   в) когато публикуването би причинило, доколкото това може да се установи, непропорционални щети на засегнатите кредитни институции или физически лица.

6. В случай че държава членка публикува решение за налагане на санкция или мярка, без да се разкрива кой е нарушителят, държавата членка може да предвиди възможността публикуването на съответните данни да се отложи.

7. Държавите членки гарантират, че всички окончателни съдебни решения за отмяна на решение за налагане на санкция или мярка също се публикуват.

8. Държавите членки гарантират, че информацията, публикувана по силата на параграфи 2—6, се съхранява на официалните уебсайтове на определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи за срок от най-малко пет години от датата на публикуването ѝ. Публикуваните лични данни се съхраняват на официалния уебсайт само за необходимия срок и в съответствие с приложимите правила за защита на личните данни. Този срок на съхраняване се определя, като се вземат предвид давностните срокове, предвидени в правото на съответните държави членки, но във всички случаи не може да бъде по-дълъг от десет години.

9. Определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи информират ЕБО за всички наложени административни санкции и други административни мерки, включително, когато е приложимо, за всички обжалвания и резултата от тях. Държавите членки гарантират, че тези компетентни органи получават информацията и пълните данни за всички окончателни съдебни решения за наложени наказателноправни санкции, които тези компетентни органи предават също така на ЕБО.

10. ЕБО поддържа централна база данни за административните санкции и другите административни мерки, за които е уведомен. Достъп до тази база данни имат само определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи и тя се актуализира въз основа на информацията, предоставена от тези компетентни органи в съответствие с параграф 9 от настоящия член.

Член 25

Задължения за сътрудничество

1. Държавите членки гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи си сътрудничат тясно с компетентните органи, осъществяващи общия надзор върху кредитните институции в съответствие с приложимото за тях право на Съюза, и с органа за преструктуриране в случай на преструктуриране на кредитната институция, емитираща покритите облигации.

2. Държавите членки гарантират също, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи си сътрудничат тясно помежду си. Това сътрудничество включва взаимно предоставяне на всякаква информация, имаща отношение към упражняването на надзорните функции на други органи съгласно разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива.

3. За целите на параграф 2, второто изречение от настоящия член държавите членки гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи съобщават:

   а) цялата относима информация при поискване от друг компетентен орган, определен по силата на член 18, параграф 2; и

   б) по собствена инициатива всякаква важна информация на други компетентни органи, определени по силата на член 18, параграф 2, в други държави членки.

4. Държавите членки също така гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи си сътрудничат с ЕБО, или когато е целесъобразно, с Европейския надзорен орган (Европейския орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета[1], за целите на настоящата директива.

5. За целите на настоящия член информацията се счита за важна, ако може съществено да повлияе върху оценката на емитирането на покрити облигации в друга държава членка.

Член 26

Изисквания за оповестяване на информация

1. Държавите членки гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи публикуват на официалните си уебсайтове следната информация:

   а) текстовете на националните законови, подзаконови и административни разпоредби и общите насоки, приети във връзка с емитирането на покрити облигации;

   б) списък на кредитните институции, които имат разрешение да емитират покрити облигации;

[1] Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

в) списък на покритите облигации, които имат право да използват знака за „европейска покрита облигация“, и списък на покритите облигации, които имат право да използват знака за „европейска покрита облигация (премиум)“.

2. Публикуваната в съответствие с параграф 1 информация трябва да бъде достатъчна, за да даде възможност за рационално съпоставяне на подходите, възприети от определените по силата на член 8, параграф 2 компетентни органи на различните държави членки. Тази информация се актуализира с цел отразяване на евентуални промени.

3. Определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи ежегодно уведомяват ЕБО за списъка на кредитните институции, посочен в член 1, буква б) и за списъка на покритите облигации, посочен в член 1, буква в).

ДЯЛ IV
ПОСТАВЯНЕ НА ЗНАК

Член 27

Поставяне на знак

1. Държавите членки гарантират, че знакът за „европейски покрити облигации“ и неговият превод на всички официални езици на Съюза се използва само за покрити облигации, които отговарят на изискванията, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива.

2. Държавите членки гарантират, че знакът за „европейски покрити облигации (премиум)“ и неговият официален превод на всички официални езици на Съюза се използва само за покрити облигации, които отговарят на изискванията, установени в разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива, и които покриват изискванията съгласно член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013, така както е изменен с Регламент (ЕС) 2019/… на Европейския парламент и на Съвета[1+].

[1] Регламент (ЕС) 2019/… на Европейския парламент и на Съвета от … за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на експозициите под формата на покрити облигации (ОВ L …, стр. …).

[+] ОВ: Моля въведете в текста номера на регламента, който се съдържа в документ PE 85/19 и въведете номера, датата и данни за публикацията в ОВ на същия регламент в съответната бележка под линия.

ДЯЛ V
ИЗМЕНЕНИЯ НА ДРУГИ ДИРЕКТИВИ

Член 28

Изменение на Директива 2009/65/ЕО

Член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО се изменя, както следва:

1) Първата алинея се заменя със следното:

„4. Държавите членки могат да завишат ограничението от 5%, предвидено в параграф 1, първа алинея, най-много до 25% в случаите, в които облигациите са емитирани преди [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] и са отговаряли на изискванията по настоящия параграф, приложим към датата на тяхното емитиране, или в случаите, в които облигациите попадат в обхвата на определението за покрити облигации в член 3, точка 1) от Директива (ЕС) 20…/… на Европейския парламент и на Съвета[*+].

---

[*] Директива (ЕС).../... на Европейския парламент и на Съвета от ... г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС (ОВ L ..., ..., стр. ...).“

[+] ОВ: Моля въведете в текста номера на настоящата директива и попълнете съответната бележка под линия.

2) Третата алинея се заличава.

Член 29

Изменение на Директива 2014/59/ЕС

В член 2, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС точка 96 се заменя със следното:

„96) „покрита облигация“ означава покрита облигация съгласно определението в член 3, точка 1 от Директива (ЕС) 20…/… на Европейския парламент и на Съвета[*+] или, по отношение на инструмент, емитиран преди … [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение], облигация съгласно посоченото в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[**], както е приложимо към датата на емитирането;

---

[*] Директива (ЕС).../... на Европейския парламент и на Съвета от ... г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС (ОВ L ..., ..., стр. ...).

[**] Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).“.

[+] ОВ: Моля въведете в текста номера на настоящата директива и попълнете съответната бележка под линия.

ДЯЛ VI
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Преходни разпоредби

1. Държавите членки гарантират, че за покритите облигации, емитирани преди [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива], които отговарят на изискванията, определени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, както е приложимо към датата на емитирането им, не се прилагат изискванията, установени в членове 5—12 и членове 15, 16, 17 и 19 от настоящата директива, но могат да продължат да се смятат за покрити облигации в съответствие с настоящата директива до настъпването на техния падеж.

   Държавите членки гарантират, че компетентните органи, определени по силата на член 18, параграф 2 от настоящата директива, следят дали покритите облигации, емитирани преди ... [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива], отговарят на изискванията, определени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, приложими към датата на емитирането им, както и на изискванията на настоящата директива, доколкото те са приложими съгласно първата алинея от настоящия параграф.

2. Държавите членки могат да прилагат параграф 1 за продължаващи емисии на покрити облигации, за които се отваря ISIN номер преди ... [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] за период до 24 месеца след тази дата, при условие че тези емисии спазват всяко от следните изисквания:

а) датата на падежа на покритата облигация настъпва до ... [90 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива];

б) общият размер на продължаващите емисии, направени след ... [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива], не надхвърля двукратно общия текущ размер на емисията покрити облигации към тази дата;

в) общият размер на емисията на покритата облигация към датата на падежа не надвишава 6 000 000 000 EUR или еквивалентната сума в местна валута;

г) активите, служещи за обезпечение, се намират в държавата членка, която прилага параграф 1 за продължаващи емисии на покрити облигации.

Член 31

Преглед и докладване

1. В срок до [54 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, заедно със законодателно предложение, по целесъобразност, относно възможността за въвеждане на режим на еквивалентност по отношение на кредитни институции, емитиращи покрити облигации, и инвеститори в тези облигации от трети държави, и ако е така, начина, по който може да стане това, при отчитане на международните развития в областта на покритите облигации, и по-специално промените в нормативната среда в трети държави.

2. В срок до [66 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на настоящата директива по отношение на нивото на защита на инвеститорите и относно развитията в областта на покритите облигации в Съюза. Докладът включва евентуални препоръки за бъдещи действия. Докладът включва информация за:

   а) броя на разрешенията за емитиране на покрити облигации;

б) броя на покритите облигации, емитирани в съответствие с разпоредбите на националното право за транспониране на настоящата директива и член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

в) активите, обезпечаващи емитираните покрити облигации;

г) равнището на свръхобезпеченост;

д) трансграничните инвестиции в покрити облигации, включително входящите инвестиции от и изходящите инвестиции към трети държави;

е) развитията по отношение на емитирането на покрити облигации със структури с възможност за удължаване на срока до падежа;

ж) развитията по отношение на рисковете и ползите, свързани с използването на експозициите, посочени в член 129, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

з) функционирането на пазарите на покрити облигации.

3. До ... [54 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] държавите членки предават информацията по въпросите, посочени в параграф 2, на Комисията.

4. В срок до ... [54 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] Комисията, след възлагането и получаването на проучване за оценка на рисковете и ползите, произтичащи от покритите облигации с възможност за удължаване, и след като се консултира с ЕБО, приема доклад и представя проучването и доклада на Европейския парламент и на Съвета, заедно със законодателно предложение, по целесъобразност.

5. В срок до ... [54 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] Комисията приема доклад относно възможността за въвеждане на инструмент за двоен иск, наречен „европейски обезпечени ценни книжа“. Комисията представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно със законодателно предложение, по целесъобразност.

Член 32

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват до ... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

   Те прилагат тези разпоредби най-късно от ... [30 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 33

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 34

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в ....

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*